

[Peter Larsen.]

af den grøde, der findes i og på siderne af vandløbene, om man kan finde midler, der kan anvendes, uden at de gør skade på fiskebestanden. Jeg ved, at man har forsøgt i gang på dette område forskellige steder, bl. a i Holland, og når jeg rejser spørgsmålet, er det blot for at gøre opmærksom på, at hvis noget sådant skulle være muligt, må der i loven være åbnet en vej, som måske kan være med til at nedsætte udgifterne.

Jeg skal ikke gå ind på andre af de mange spørgsmål, som dukker op, når man står over for en revision af vandløbsloven; dem kan vi i udvalget se nøjere på.

Jeg vil sluttelig gerne sige, at vi gerne følger den højtærede landbrugsministers henstilling om at gøre lovforslaget færdigt så hurtigt som muligt, helst så hurtigt at loven kan træde i kraft den 1. maj, for at man derved kan undgå en deling af den oprensning, der mange steder begynder først i maj måned; så kunne man få det hele ind under de nye lovbestemmelser. Jeg er vel klar over, at der dermed kan blive nogle problemer for vore kommuner, som vil have svært ved så hurtigt at indstille sig på de nye regler; men det er vort håb, at det gennem den kortvarige udvalgsbehandling — kortvarig må den ifølge sagens natur blive — alligevel skal lykkes at få denne side af sagen løst, så at loven kan få en sådan udformning, at den skaber tilfredshed til alle sider.

Jeg skal med disse bemærkninger på venstres vegne anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling.

H. C. Toft: Da man i 1949 gennemførte den i dag gældende lov om vandløb, havde man ikke tænkt sig en så hastig udvikling og forandring i vore vandløbs forurening, at det skulle føre til, at vi nu efter godt 10 års forløb står over for nødvendigheden af en ændring i vandløbsloven.

I den konservative folketingsgruppe deler man den opfattelse, at ændringer er påkrævet, og at det er rigtigt med en hurtig

gennemførelse af lovændringerne, således at ændringerne kan få virkning helst for hele det år, vi er i, få virkning for hele den sæson, man står over for med hensyn til oprensning og vedligeholdelse af vandløbene.

Den forurening af vandløbene, som sker i dag, og som er langt større end for blot få år siden, har forskellige årsager, men denne forurening har samtidig i en meget væsentlig målestok forøget de oprensningsudgifter, der falder på bredejerne, selv om det ikke er dem, der i særlig grad har været årsag til, at oprensningsudgifterne har været så stærkt stigende.

Med dette lovforslag, som landbrugsministeren har fået et fuldttonende ja til fra landbrugets organisationer — hvis ikke man kan sige, at det er fra dem, initiativet er kommet, eller fra de hårdtramte bredejere — tager man et par af de enkelte ting, som er medvirkende til den stærkere forurening, ind i lovgivningen og forbyder, at ensilage-saft fra ensilagebeholdere og ajle-beholdere ledes ud i vandløbene. Dermed rejses der forbud på et par af de områder, der bidrager til forurening og til de større oprensningsudgifter; men der er jo mange andre områder, der i endnu højere grad virker øgende på oprensningsudgifterne. Derfor ville det være rart, om det ikke varede for længe, inden man også får fat i disse områder og får gennemført forbud for disse andre forureningskilder. Hvor det ikke er muligt, må det være naturligt, at man pålægger disse forureningskilder betaling for en del af udgifterne.

Vi finder det rigtigt, at der indføres de af ministeren foreslåede forbud vedrørende ensilagesaft og ajle, men der må vist gives de enkelte landbrug en vis tidsfrist til at få omstillingen foretaget; jeg tænker her på den del af landbruget, som hidtil har måttet skønne over, i hvilken grad afladningen medførte væsentlig forurening, og som på grundlag af dette skøn har ladet afløbet foregå til havet, hvor der var kort afstand dertil, fordi der ikke har været andet end et vandløb uden fisk og med meget kort